

JANIČAR

U vihoru kao vatra,
bojevima ljutim vođen,
palio je jedan ratnik
selo gde je rođen.

Sina majci iz naručja
oteo je zulumćar.
Sada kune svoju sudbu
što je janičar.

Na ognjištu puste kuće
plakala je jedna stara
iznad nje je sablju dig'o
ratnik koji hara.

Ne diž' na me ruku sine,
ako svoje jade znadeš.
Majka sam ti jer prepoznah
iznad usne mladež.

Sjaha s konja mlad janicar
baci sablju dizgin pusti.
Majka htjede nešto reći,
ali, ne izusti.

JANIČAR

U vihoru kao vatra,
bojevima ljutim vođen,
palio je jedan ratnik
selo gde je rođen.

Sina majci iz naručja
oteo je zulumćar.
Sada kune svoju sudbu
što je janičar.

Na ognjištu puste kuće
plakala je jedna stara
iznad nje je sablju dig'o
ratnik koji hara.

Ne diž' na me ruku sine,
ako svoje jade znadeš.
Majka sam ti jer prepoznah
iznad usne mladež.

Sjaha s konja mlad janicar
baci sablju dizgin pusti.
Majka htjede nešto reći,
ali, ne izusti.

